

SKOLEEKSAMEN I

SOS4010 Kvalitativ metode

11. november 2014

4 timer

Ingen hjelpemidler er tillatt under eksamen.

Sensur for eksamen faller 02.desember 2014 kl. 14.00. Sensuren publiseres i Studentweb ca kl. 15.00 samme dag.

Sensuren regnes som mottatt av studentene når den publiseres i Studentweb. Vi minner om at kandidater som ønsker begrunnelse må be om dette senest 1 uke etter sensur er falt. Frist for å klage på karakteren er tre uker etter sensur er falt. Informasjon om rutiner for begrunnelser og klager ved ISS finnes på emnesiden.

Oppgavesettet består av 5 sider inkludert denne.

Kandidaten skal levere både originalen og kopien av besvarelsen. Kladd skal ikke leveres.

NB! Skriv hardt nok til at kopien blir leselig. Tusj penn kan ikke brukes.

Husk å notere deg kandidatnummeret ditt.

Oppgave 1

Bruk en time til kort å definere tre av følgende fire begreper:

Diskurs

Aktivt intervju

Refleksivitet

Emosjonalistisk metodespråk

Oppgave 2

Bruk tre timer til å besvare enten oppgave I a) og b) eller oppgave II a) og b).

Velg enten alternativ I eller alternativ II

Alternativ I

Som vedlegg 1 finner du teksten «Avholds og utenfor» fra Aftenpostens debattside for ungdom Si;D.

- a) Beskriv kort noen begreper du finner nyttig fra institusjonell etnografi, diskursanalyse eller narrativ analyse. Du kan enten konsentrere deg om en tradisjon eller plukke fra flere.
- b) Vis hvordan disse begrepene kan brukes til å analysere teksten. (Dvs. beskriv et utkast til en slik analyse).

Alternativ II

Som vedlegg 2 finner du et intervju med en saksbehandler i Utlendingsdirektoratet (UDI).

- a) Kod intervjuet, velg en analyseform fra pensum og skriv et tidlig utkast til en analyse av intervjuet.
- b) Reflekter rundt Kvale og Brinkmanns forståelse av validitet i intervjuforskning, gjerne med utgangspunkt i det vedlagte intervjuet.

Avholds og utenfor

Man er liksom ikke ordentlig student hvis man ikke drikker alkohol.

Si;D Student (21)

Oppdatert: 25.jan. 2013 09:27

Valget tok jeg for fem år siden da jeg var 16 og gikk i første klasse på videregående. Jeg stålsatte meg for drikkepress og utallige spørsmål om hvorfor jeg valgte å unngå alkohol, men ble positivt overrasket over hvor mange som aksepterte valget mitt. Mange spurte riktignok om hvorfor jeg ikke drakk, men en dårlig vits eller et smil kombinert med et skuldertrekk var alltid nok til at jeg slapp å forklare valget i detalj.

Russetid uten rus

Gjennom hele videregående unnlot jeg å drikke alkohol. Russetiden gikk bedre enn forventet - jeg hadde det supert, og jeg slapp nesten uten unntak å forklare hvorfor jeg holdt meg unna øl, vin, rusbrus og sprit. Jeg opplevde at ikke bare de beste vennene mine, men også tenåringer fra hele landet, aksepterte at jeg ikke drakk alkohol.

Selv om jeg aldri gikk på «fyllefestene» på velhusene omkring i distriktet, følte jeg aldri at jeg slet sosialt på grunn av valget mitt. Jeg ble invitert både til bursdager så vel som helgefester hjemme hos venner. Jeg takket sjelden nei, for det var null problem at jeg som regel var den eneste som ikke rørte alkohol.

Så begynte jeg å studere.

Fadderukene handlet om alkohol. Jeg deltok i begynnelsen, men forsto raskt at det ikke var noe for meg. «Det kommer andre sjanser til å være sosial», tenkte jeg.

Men det var kanskje litt naivt. For studietiden inneholder mer alkohol enn jeg hadde forestilt meg - og fryktet - på forhånd. Det er pils på kveldene og fest i helgene. Men i motsetning til da jeg gikk på videregående, florerer spørsmålene om hvorfor jeg ikke drikker. Og et smil og et lett skuldertrekk er ikke godkjent som svar.

Sluttet å invitere meg

Jeg ønsker ikke å gå i detalj på hvorfor jeg ikke drikker alkohol. Det er tusen grunner til det, men selv ikke mine beste venner vet hvorfor. Ikke engang foreldrene mine vet hvorfor jeg ikke rører alkohol. For første gang i livet har jeg opplevd drikkepress. Man er liksom ikke ordentlig student hvis man ikke drikker alkohol.

Festene var ikke like hyggelige som på videregående. Etter hvert sluttet medstudentene også å invitere meg. Og siden alkohol inngår i store deler av den sosiale aktiviteten utenfor skoletid, har jeg blitt stadig mindre sosial.

Innesluttet og lei

Nå sitter jeg mye alene. Vennene fra videregående bor i andre deler av landet. Jeg er usikker på om jeg i det hele tatt har noen venner på studiet. Jeg er i hvert fall ikke «en del av gjengen», som det heter. Jeg vet ikke om det er på grunn av personligheten eller fordi jeg ikke drikker alkohol.

Fra å være sosial og blid, er jeg blitt innesluttet og lei. Valget om ikke å drikke alkohol har endret livet mitt. Uansett om historien min er unik eller ikke, synes jeg det er for mye alkohol og for stort drikkepress knyttet til det å være student.

Publisert: 25.jan. 2013 09:27

Intervju med en saksbehandler i Utlendingsdirektoratet (UDI)

Jeg skal komme litt tilbake til landinfo, men i starten da du begynte å jobbe i UDI, hvordan var det da, var det sånn at det tok tid før du skjønnte hvilke saker som skulle innvilges og hvilke som skulle avslås?

Ja, det tok lenger tid da, og det tar fortsatt tid, jeg kan intervju en person en dag og vil som regel ikke være klar til å fatte vedtak på vedkommende samme dag fordi jeg vil ha i hvert all en natt til å tenke over det, om det er så bare på troverdighetsvurdering over natta, ikke at jeg sitter hjemme og tenke på jobben, men jeg vil la det synke litt inn og tenke litt over det.

Du trenger en dag eller to for å få litt avstand. Men er det også for å få litt avstand fra de emosjonelle inntrykkene?

Delvis, noen ganger det også. Det var en kjempesøt 19-åring som satt og fortalte meg en sak, og troverdig historie, men det i seg selv ville ikke gi opphold, fordi den risikoen han viser til vil ikke være der lenger, så det er ikke noen troverdighetsvurdering, det vil bare være avslag på at det ikke er noen risiko. Det er vondt, da vil jeg gjerne bare ha en dag til å tenke meg om. Så er det en annen person, jeg var ferdig kl. 11 med intervjuet, åpenbart grunnløs, eller hva man skal kalle det, jeg var ferdig med vedtaket, og når jeg går ned, har sendt avgårde vedtaket og alt er klart, når jeg går ut av kontoret så sitter han fortsatt nede på intervjurommet og aner ingenting, på en måte, og har knapt nok kommet seg hjem fra intervjuet, så har han fått avslaget. Det synes jeg var vondt igjen, å møte det blikket.

Sitter der og håper

Ja, ikke sant, håper fortsatt på at det kan bli noe, det syntes jeg ikke var noe gøy. Men ja, sånn er det.

Så noen ganger så bruker du litt tid på vedtaket, selv om du kunne ha fatta det veldig fort, eller du har en følelse av hvilken vei det kommer til å gå..

Ja, og det har skjedd, mener jeg at jeg har endret hva jeg mener om saken over dagen eller kanskje til to dager etterpå. Kanskje hvis jeg har hoppa en dag over det så er det gjerne fordi jeg har forsøkt å lese for å se om det faktisk er sånn og sånn og sånn, så har jeg til syvende og sist endt opp på det jeg hadde som magefølelse på dagen, men jeg måtte bare, jeg må sjekke, liksom.